

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ivs Comitiorvm S.R.G.I. In Interregno

**Ayrer, Georg Heinrich
Strube, Julius Melchior**

Gottingae, [1746?]

VD18 1276969X

Iucundissimo Suo Ivlio Melchiori Strvbio S.D.P. Fridericvs Otto De
Mvnchhavsén.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17499

Iucundissimo Suo

IVLIO MELCHIORI STRVBIO

S. D. P.

FRIDERICVS OTTO DE MVNCHHAVSEN.

Cum illud proprium sit amicitiae, vt quantum his, quos vere caros habemus, gloriae, tantum nobis, qui ipsis ex voto quaevis succedere cupimus, gaudii accedat: facile Tibi persuaseris, Amicissime STRVBI, me, quem iure inter Tui amantissimos refers, vti, quae honori Tibi futura arbitror, omnibus, ita praesenti etiam, eoque elegantissimo doctrinae Tuae specimine, maiorem in modum laetari. Quo enim diligentius singulos fere huius commentationis versus relegi, tum, quod Tuam esse noram, (soleo enim ad ea, quae a Te proficiscuntur, legenda summa animi voluptate accedere) tum quod collatum in me reprehendentis officium, accuratiorem vniuersae disputationis lectionem a me flagitare videbatur: eo magis adducor, vt non dubitem, ceteras virtutes Tuas, mihi relatu, quam Tibi auditu, quae est verecundia Tua, iucundiores, nouum quasi decus, gratiamque accepturas, amabili hac ingenii Tui imagine, quam Georgiae Augustae, quae ciuibus literatis & ornatissimis, quorum laude ipsa condecoretur, Te hucusque annumeravit, valedicturus relinquis. Eam ipsam autem eruditionis & omnis illius virtutis, qua scriptor quisque, bonae mansuraeque famae cupidus, censerit velit, gloriam sicuti a nullo non lectore, modo harum rerum peritus nec iniquus arbiter sit, Te relaturum confido: ita hunc etiam, non minus optabilem docti laboris fructum Te habiturum velim existimes, vt magis iam Te
ament,

)

ament, & faciliores ad honores aditus certius augurentur, apud quos honestissimam existimationem Tibi dudum comparavit Illustris Patris Tui, quo praestantiorem Tibi non poterat natura ad imitandum proponere, felix imitatio. Det supremum Numen, vt digna virtute ista, digna eruditione, praemia ex Tuo non magis, quam amicorum voto propediem consequaris. De me profecto Tibi illud confirmare possum, nullum gratiorem nuntium mihi futurum, quam qui Te honore auctum, meque adeo exoptatissimae gratulationis compotem factum esse, referat. Vale & res Tuas age feliciter. Dabam Gottingae a. d. xxv. April. CIO DCC XXXVI.

CHARISSIMO STRVBIO SVO,

Amico suavisimo.

S. P. D.

THEODVLVS FRIDERICVS DE WALLMODEN.

Quae exoptatissima solent in quouis vitae genere videri, amore nempe mutuo atque suavi amicitia implicari, ea praesertim in vita academica maximi aestimanda esse, nemo inficias ibit. Sed rara nimis, immo pene inuisa res est, in tanto amicorum academicorum numero, talem inuenire sodalem, qui facto magis quam verbis nomen hocce meretur. Sunt, qui se tibi amicos profitentur, sed si penitus cognoueris, paucos hoc nomine dignos apprehendes. Quo rarior vero amicus verus, spectatae fidei, atque non fucati amoris est, eo felicior ille putandus, cui talis a DEO in vita academica contingit. Ideoque etiam
ter

ter quaterque me felicem praedicare possum, qui in hac Alma Georgia Augusta ex TVA amicitia, *Amicissime Strubi*, omnia ea commoda, quae ex vera amicitia provenire solent, percepi. A primo enim congressu mira TVA suavitate atque animi candore captus, TE quoque inter paucos dilectum suscepi, amavi, colui. Hac amoenitate consuetudinis, per annum & quod excurrit fructus, nihil nunc magis doleo, quam utriusque nostrorum discessu vinculum istud amicitiae nostrae dissolui. Sed quid loquor? Nec locorum absentia nec temporis diuturnitas, amicitiam tam bene inceptam, tam suaviter cultam, dirimere valebit. Perge potius, *Amice dilectissime*, Tuo me amore in posterum quoque amplecti, & tuum me semper fore, crede. Antequam autem huic Musarum sedi valedicis cum adhuc specimen *Te Tuoque Nomine* dignum edis, de secundo hoc eruditionis TVAE monumento, quo *Te Parenti Tuo Illustri* similem egregie prodis, ex animo gratulor. Faxit DEUS T. O. M. ut felicissima quaeque, quae solertia TUA ac Musae, quibus tam assidue inseruis, TIBI promittunt, mature impleantur. Vale interea, *Amice aestimatisime*, & nostrae amicitiae memor mihi in posterum faue. Scrib. in Georgia Augusta a. d. xxii. April. M DCC XXXVI.

SVAVISSIMO SVO

IVLIO MELCHIORI STRVBIO

S. P. D.

ALEXANDER ANDREAS DE RAMDOHR.

Mirificus amor tuus, quo me semper dilexisti, fecit, ut easdem partes hodie mihi demandaueris, quas

) 2

vno

vno abhinc anno, cum *de Principe ius suum vi & armis*
ruente disputares, sustinebam. Memini cum summa mea
voluptate, memini, nec vniquam obliuiscar huius dulcis-
simae, quae mihi tecum erat, concertationis; eoque li-
bentius iterum in eandem tecum arenam descendo, quo
aptius dubiis te meis responsurum, quo me humanius abs
te tractatum iri laetus praesentisco. Hic tibi mos est di-
sputandi, haec tua amabilis est natura, quam certe exuere
non poteris. Ita vero fiet, vt quem iam olim multis mo-
dis obstrictissimum habuisti, eum maximo denuo opere
tibi deuincias. Iam igitur meum foret, animum gratissi-
mum declarare extollendis laudibus tuis, celebrandis,
quibus emines, virtutibus. Non faciam, ne humanitate
& blanditiis tuis illectus videar. Laudant te omnes, qui-
bus nulla alia causa est laudandi, quam id ipsum, quod
in te mirantur. Laudant te ea, mi Strubi, quibus has
adiunxi literas: luculentissima eruditionis & ingenii tui
specimina, quae gentilitiam & plane paternam referunt
virtutem. *Vides tu scilicet (quidni tibi tribuam, quod*
Geniali Plinius (a) tribuebat?) quem sequi, cuius debeas
implere vestigia. O te beatum! cui contigit viuum atque idem
optimum & coniunctissimum exemplar: qui denique eum potissi-
imum imitandum habes, cui natura esse te simillimum voluit. Vale.
Scrib. in Georg. Aug. a. d. xxvi. April. M DCC XXXVI.

(a) Lib. VIII. Epist. XIII.

